

ת"פ 18678/05/16 - מדינת ישראל נגד דודי סייג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 18678-05-16 מדינת ישראל נ' סייג

לפני כבוד השופט שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ מר אברהם ישי
נגד
הנאשם: דודי סייג
ע"י ב"כ עו"ד אלון עמר

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בשתי עבירות של **פגיעה בפרטיות**, לפי הוראות סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן - חוק הגנת הפרטיות). העבירות בוצעו נגד גב' זולי גרסיה, זוגתו-לשעבר של הנאשם (להלן - המתלוננת), לאחר שבני הזוג נפרדו כשנה וחצי עובר לביצוע העבירות.
2. כתב האישום המתוקן אוזחז שני אישומים, שעיקר עובדותיהם הן כלהלן:
האישום הראשון - במהלך כחודשיים ימים, החל מיום 1.11.15 ועד ליום 1.1.16, הטריד הנאשם את המתלוננת, בלש ועקב אחריה במספר הזדמנויות שונות, בכך שהגיע לשני מקומות עבודה של המתלוננת, ברח' רש"י 60 בתל-אביב וברח' הרוגי מלכות 7 בתל-אביב.
האישום השני - ביום 13.3.16, בשעה 14:00 או בסמוך לכך, בלש הנאשם אחרי המתלוננת במקום עבודתה ברח' החרמון 2 ברעננה. ביום 14.3.16, בשעה 23:55 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת ברח' הרוגי מלכות 7 בתל-אביב. ביום 15.3.16, בשעות הבוקר, בלש הנאשם אחרי המתלוננת בביתה שברח' אילת 25 בתל-אביב.
3. הנאשם הואשם אפוא, בכתב האישום, בשתי עבירות של **פגיעה בפרטיות** (בילוש או הטרדה אחרת), לפי הוראות סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.
4. בתחילת הדרך כפר הנאשם במיוחס לו, הגם שהודה בהימצאותו במקומות הנטענים בכתב האישום (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 9 ואילך). ואולם, בטרם תחילת שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר דיוני, שבמסגרתו תוקן כתב האישום. יש לציין כי מדובר בתיקון מהותי, בו הושמטו עובדות ועבירות נוספות, לרבות עבירות של אימים והפרת הוראה חוקית (תנאים שנקבעו על קצין משטרה). הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע על יסוד הודייתו בעבירות שבהן הואשם, כאמור, בכתב האישום המתוקן.

5. במסגרת הסדר הטיעון הסכימה המאשימה שההגנה תעתור לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר יבחן בין השאר את שאלת אפשרות ביטול ההרשעה, הגם שהמאשימה הודיעה כי עמדתה היא להרשעה. ראוי לציין אפוא מיד, כי נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן - שעל עריכתו הוריתי בעקבות הבקשה הנ"ל - חזר בו ב"כ הנאשם, בתבונתו, מהעתירה לביטול ההרשעה, כך שסוגיית ההרשעה אינה טעונה עוד הכרעה לפניי.

ב. תסקיר שירות המבחן:

6. תסקיר שירות המבחן מפרט בהרחבה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1970, שגדל במשפחה מרובת ילדים ובנסיבות חיים לא פשוטות. כמו כן מתואר בתסקיר הקשר הזוגי, שהתקיים בין הנאשם לבין המתלוננת במשך כשש עשרה שנים עד להפרדותם. התסקיר מציין עוד, כי לפני כשלושה חודשים נישא הנאשם לזוגתו הנוכחית, עמה הוא מצוי בקשר כבר מזה כשלוש שנים. כעולה מהתסקיר, בין הנאשם לבין המתלוננת לא מתקיים כיום כל קשר ונראה כי הוא הצליח לנתק עצמו ממנה. יוטעם, כי שירות המבחן ניסה ליצור קשר עם המתלוננת, אך זו לא נענתה לפנייתו.

7. בפני שירות המבחן הסביר הנאשם את מעשיו, מושא כתב האישום המתוקן, בכך שהגיע לביתה של המתלוננת ולמקומות עבודתה כדי לקבל בחזרה סכום כסף אותו היא היתה חייבת לו, כך לטענתו. הנאשם טען כי הוא זה אשר רצה לסיים את הקשר בינו לבין המתלוננת, לאחר שגילה כי היא בגדה בו ואף החל בזוגיות עם אחרת, ואילו המתלוננת היא שפעלה נגדו באופן אלים והשחיתה את רכושו. שירות המבחן התרשם, אפוא, כי הנאשם עסוק בחוויה קורבנית וניכר קושי בולט מצדו להתייחס לבעייתיות שבהתנהלותו ולפגיעה שפגע במתלוננת.

8. ברקע לביצוע העבירות, להערכת שירות המבחן, עמדו קשיי הנאשם להתמודד עם חוויות התסכול והדחייה אותן חש באותה התקופה. בבסיס התנהלותו עמדו צרכיו בשליטה, קשייו בהתמודדות עם מצבי לחץ וכן דפוסים אובססיביים.

9. בבחינת רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם עמד שירות המבחן, בין השאר, על נוקשות חשיבתית וקשיים בבחינת דפוסיו האלימים והאימפולסיביים. מנגד, כגורמי סיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן את תפקודו התקין של הנאשם לאורך השנים, היעדר כל עבר פלילי וכן העובדה שמזה כשלוש שנים, מאז ביצוע העבירות, הנאשם אינו בקשר עם המתלוננת ולא חזר על מעשיו.

10. ראוי להעיר כי בעמ' 4 לתסקיר מאוזכרת, באופן חוזר ונשנה, הפרת ההוראה החוקית (כאמור תנאים שנקבעו על קצין משטרה), בה הואשם הנאשם בכתב האישום המקורי, חרף העובדה שעבירה זו נמחקה מכתב האישום המתוקן. תשומת לב שירות המבחן, אפוא, לחשיבות בהתייחסות לעובדות המדויקות שבגינן הורשע הנאשם, שהרי פשיטא שלא ניתן לזקוף לחובתו של הנאשם עובדות שלא הוכחו נגדו.

11. מכל מקום, בהיעדר שיתוף פעולה מצד הנאשם ושלילת נזקקות טיפולית לא המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בפיקוח, ובהתחשב במכלול נסיבות העניין המליץ על ענישה מרתיעה בדמות מאסר מותנה והטלת התחייבות כספית.

הראיות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

ג.

12. כראייה לקביעת העונש הגיש ב"כ המאשימה תצהיר נפגע עבירה של המתלוננת (הוגש וסומן 1/ע), בו טוענת המתלוננת כי נגרמו לה נזקים נפשיים משמעותיים כתולדה מביצוע העבירות. המתלוננת אף מציינת כי היא חוששת מאוד מהנאשם, אך יש להעיר כי לא נטען בתצהיר שהנאשם ניסה ליצור קשר עם המתלוננת מאז ביצוע העבירות.
13. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על החומרה שבנסיבות האירוע, דהיינו: העובדה שמדובר ברצף מתמשך של אירועים, אשר הוביל לגרימת נזקים נפשיים קשים למתלוננת כפי שתיארה בתצהירה (1/ע). הערך חברתי שנפגע מביצוע העבירות הוא זכותה של המתלוננת לפרטיות, כאשר לטענת ב"כ המאשימה הנאשם פגע בערך זה במידה לא מבוטלת.
14. ב"כ המאשימה ביקש אפוא לקבוע שמתחם העונש ההולם, לכלל העבירות דנא, הוא בין מאסר בפועל לתקופה קצרה, שניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות, לבין מספר חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הפנה, בהקשר זה, לת"פ (שלום חיפה) 46470-07-16 **מדינת ישראל נ' עופר** (26.09.17), בו אוזכרה פסיקה נוספת, אך יש לציין כי במקרה דשם דובר גם בעבירות של איומים.
15. לעניין מיקומו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם התייחס ב"כ המאשימה לאמור בתסקיר שירות המבחן, בהדגישו את אי-נטילת האחריות ועמדתו הקורבנית של הנאשם, לרבות כעסו על גורמי אכיפת החוק. בנסיבות אלה הדגיש ב"כ המאשימה את הצורך בענישה מוחשית וביקש לדחות את המלצת שירות המבחן להסתפקות בענישה צופה פני עתיד. יחד עם זאת הוסיף ב"כ המאשימה וציין, בהגנותו, כי נוכח הודיית הנאשם והיעדר הרשעות קודמות יש למקם את הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. ב"כ המאשימה עתר אפוא להשית על הנאשם עונש של חודשיים מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.
16. ב"כ הנאשם, מצידו, ביקש לדחות את טיעוני ב"כ המאשימה למתחם העונש ההולם, וטען כי אין תקדים למקרה שבו, בגין פגיעה בפרטיות בלבד, נקבע מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו עולה על ענישה צופה פני עתיד; וכך עולה גם מגזר הדין הנ"ל אליו הפנה ב"כ המאשימה.
17. ב"כ הנאשם עמד על נסיבות ביצוע העבירות, כפי שפורטו גם בתסקיר שירות המבחן. ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר במערכת יחסים זוגית, שנמשכה שנים ארוכות, שבמהלכן גידל הנאשם את בנה הביולוגי של המתלוננת וסייע לה כלכלית. הנאשם נקלע למצב כלכלי קשה ולפשטת רגל ולכן, כך לפי הטענה, הפקיד בידי המתלוננת כספים שאותם רצה לקבל בחזרה. לטענת ב"כ הנאשם, הגם שאין בנסיבות אלה כדי להצדיק פגיעה בפרטיותה של המתלוננת, יש בהן כדי להשליך על חומרת המקרה. יתר על כן, עסקינן בנאשם שיצא מזמן לדרך זוגית חדשה ועל כן החשש לאובססיביות, הקיים במקרים רבים מסוג זה, אינו מתקיים כאן.
18. לעניין הנסיבות האישיות עמד ב"כ הנאשם על נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן, וכן עמד על הנורמטיביות שבהתנהלותו והיעדר עברו הפלילי. ב"כ הנאשם הדגיש את פרטי הסדר הטיעון הדיוני שנערך בין הצדדים, הכולל תיקונים משמעותיים בכתב האישום, כאשר הנאשם הורשע לבסוף - ומבלי להקל בכך ראש - רק בעבירות של פגיעה בפרטיות. בנסיבות אלה, כך לטענתו, הכף נוטה לצדו הנמוך של מתחם העונש ההולם וראוי להסתפק בענישה צופה פני עתיד לרבות התחייבות.

19. לבסוף, נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, עתר ב"כ הנאשם שלא להשית על הנאשם ענישה כלכלית. כמו כן עתר ב"כ הנאשם להימנע מהטלת פיצויים לטובת המתלוננת לרקע הסכסוך הכספי ביניהם.

ד. דין והכרעה:

20. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם ולאחר מכן לגזור את עונשו בתוך מתחם העונש ההולם. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

21. במקרה דנא מדובר בעבירות של פגיעה בפרטיות של בת-זוג לשעבר. הנאשם חזר, פעם אחר פעם, למקומות עבודתה של המתלוננת וכן לביתה ובכך פגע באופן ניכר בפרטיותה. יוטעם, כי גם אם הנאשם סבר שהמתלוננת חייבת לו סכום כסף כזה או אחר, לא היה בכך כדי להצדיק פגיעה בפרטיותה ופשיטא שהיה עליו לפנות לאפיקים המשפטיים המתאימים; ובוודאי להימנע מלעשות דין לעצמו ולבלוש אחר המתלוננת.

22. מקובל עליי אפוא טיעון ב"כ המאשימה באשר לפגיעה בערכים החברתיים, שנגרמה כתולדה ממעשיו של הנאשם, כמו גם באשר למידת הפגיעה בערכים אלה. יחד עם זאת, מקובלת עליי גם הסתייגות הסניגור באשר לרף התחתון של מתחם העונש ההולם בכגון דא, לרבות טענתו באשר למדיניות הענישה הנהוגה כפי השתקפותה אף באסמכתא אליה הפנה ב"כ המאשימה. לפיכך, אני קובע את מתחם העונש ההולם במקרה זה בין ענישה צופה פני עתיד לבין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לשאתם בדרך של עבודות שירות.

23. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, השיקולים הרלוואנטיים במקרה זה הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם, יליד שנת 1970, כבן 49 שנים כיום, נעדר הרשעות קודמות או מאחרות לעבירות מושא כתב האישום. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע בנאשם ובמשפחתו, במיוחד נוכח נסיבותיו האישיות והכלכליות.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. פשיטא כי נסיבות אלה, ובמיוחד הוויתור על העדת המתלוננת, יש לזקוף לזכותו של הנאשם.

עם זאת יש לציין, כי מתסקיר שירות המבחן עולה שנטילת האחריות של הנאשם אינה מלאה ודומה כי גם כיום הנאשם עדיין אוחז בעמדה קורבנית ולא מגלה כל אמפתיה למתלוננת.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה - מעת ביצוע העבירה חלפו למעלה משלוש שנים. יחד עם זאת, כתב האישום הוגש במועד והעיקובים במשפט נגרמו בשל בקשות דחייה חוזרות ונשנות מצד ההגנה.

24. שקלול הנסיבות והשיקולים הנ"ל מוליך למסקנה כי במקרה זה שיקולי הקולה עולים במשקלם על שיקולי החומרה ועל כן יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. למעשה, אף ב"כ המאשימה הסכים לכך בטיעונו ומסקנה זו גם נתמכת בהמלצת שירות המבחן.
25. אכן, לענישה מקלה זו יש לצרף ענישה מוחשית בדמות קנס, גם אם תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם. לבסוף, באשר לפיצויים לטובת המתלוננת, אין מקום להטלתם במקרה זה נוכח הטענות למחלוקות כספיות ובהעדר נזקים קונקרטיים מוכחים.

ה. סוף דבר:

26. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- (א) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, את העבירה בה הורשע או עבירה של איומים לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- (ב) קנס בסך של 1,500 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.
- הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.04.19 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה למנהל נפת תל-אביב בשירות המבחן למבוגרים. תשומת לב המנהל לאמור בפסקה 10 דלעיל ולחשיבות הרבה שבהתייחסות מדויקת לעובדות כתב האישום **המתוקן** (ככל שהנאשם הודה והורשע על-פי עובדות כתב אישום מתוקן), או העובדות שנקבעו **בהכרעת הדין** (במקרים שנשמעו ראיות והנאשם זוכה מחלק מהעובדות הנטענות) - להבדיל מההתייחסות לעובדות כתב אישום מקורי, שאמנם הוגש נגד הנאשם אך עובדותיו לא הוכחו.

ניתן היום, כ"ט שבט תשע"ט, 04 פברואר 2019, במעמד הצדדים.